

DEL-EKSAMEN fokus: Skriveopplæring og elevtekster**Emnekode:** LSUNOR10221-1 21H**Namn:** Grammatikk, skriveopplæring og elevtekster (5-10)**Dato:** 15.-17. desember 2021**Fagansvarlig:** Alexander Lykke**Informasjon om eksamen :**

Målform: Nynorsk

Omfang: 3000 ord (+/- 10 %) Framside og litteraturliste kjem i tillegg.

Skrift: Times New Roman, storleik 12, linjeavstand 1,5.

Innlevering i Inopera, sjå elles informasjon frå eksamenskontoret

Sensurfrist: 7. januar 2022

Oppgåve:

- ✓ Analyser og vurder ei av dei to vedlagte elevtekstene på alle nivå. Bruk gjerne hjelpeskjemaet til Skjelbred.
- ✓ Du kan sjå på begge tekstene som førsteutkast der elevane skriv på pc. Forklar kva du ville lagt vekt på i ei tilbakemelding (respons) til eleven.
- ✓ Grei deretter kort ut om kva som er funksjonell respons i prosessorientert arbeid med skriving.

Du skal velje**ANTEN** elevtekst 1: *Den utrolige skatten***ELLER** elevtekst 2: *Flukten fra leiren***Elevevtekst 1**

Skrijvinga går føre seg tidleg på 8. trinn. Tilbakemeldinga frå læraren kjem tidleg i prosessen, og ikkje alle elevane var ferdige med si forteljing. Oppgåva som var gitt, hadde denne ordlyden:

Forestill deg to ungdommer som leter etter en nedgravd skattkiste: Mens de leter, oppdager de at den mystiske naboen følger etter dem.

Den utrolige skatten

Jeg og bestevennen min Sindre var på vei hjem fra skolen, det var fredag. Vi skulle til bestefar. Bestefar og bestemor bodde i et mørke rødt hus ca. 20 minutter unna skolen, og 15 minutter fra meg. Når vi kom dit hadde bestemor dekket på, og lagd god middag til oss.

Etterpå satte vi oss i sofaen, og bestefar satte seg i stolen hans. Han kom med noen glass med kakao og en brun tjukk bok. Man kunne se at den hadde ligget på loftet en stund fordi boka var full av støv. Han lyste opp i fjeset, som om han hadde noe viktig å si. «Hva er det?» spurte jeg nysgjerrig. «Jeg ryddet i gamle ting på loftet, og fant noe dere helt sikkert vil like.» «Dette er en bok jeg leste når jeg var liten.» Han strakte boka til meg, det var et hav av støv på boka. Jeg blåste det bort og begynte å små-hoste. Når jeg fikk klart gjort synet så jeg at på forsiden av boka sto det: Den utrolige skatten. Når jeg åpnet boka på første siden så jeg at det var et stort kart over hele området der jeg bor. Det var merket av et kryss på kartet. «Hva betyr det krysset der?» spurte jeg nysgjerrig. «Det er kartet over den utrolige skatten like i nærheten» Svarte bestefar med glad, og livlig stemme. Det gnistret i peisen, og det begynte å snø mye ute. «Vi burde dra hjem, før det begynner å snø enda mer,» Sa jeg. Så jeg og Sindre dro hjemover. Vi så den stille naboen Henrik måke hagen, mens vi snakket om skatten hele veien hjem. Neste dag dro vi til bestemor og bestefar igjen. Han fortsatte å lese fra boken. Etter at bestefar hadde lest ferdig var vi skikkelig oppspilt, før vi visste ordet av det var vi nede i gangen, og var på vei ut. «Skatten skal ligge i blomsterskogen!» sa jeg. Vi kalte skogen for Blomsterskogen fordi det er store fine fargerike blomster der hele året rundt. Utrolig nok er det sant. Blomsterskogen ligger like i ved meg, og bestefar. Når bestefar var ferdig med å kle på seg yttertøyet, begynte vi å gå. Da vi kom til Blomsterskogen, var det en

Elevttekst 2

Skrivninga går føre seg på våren i 6. trinn. Bakgrunnen for teksta er eit tematisk arbeid om andre verdskrigen. Klassen har blant anna lese utdrag frå ei dokumentarbok, og dei har hatt besøk av ein tidlegare jugoslavisk krigsfange. Før dei tok til å skrive, hadde dei ein felles idéfase i klassen. Oppgåva var å skrive ei forteljing frå første verdskrig.

Flukten fra leiren

Vi ble bare puffet inn i brakkene. De lå i en bakgate et stykke fra Bergen. Det var alle vi som hadde blitt tatt til fange under tyskernes okkupasjon av Jugoslavia. Det var litt bittert å måtte gå fra fedrelandet. Men heller det enn å bli drept. For en gang.. så snart som mulig skulle tyskerne tape, og det skulle bli fred i verden.

Da skulle jeg og alle i leiren komme hjem til fedrelandet vårt. Javan nynnet på en gammel jugoslavisk folkesang. Sangen ble avbrutt av at tre tyske soldater kom marsjerende inn. «dere skal på arbeid» en metallignende stemme gjallet inn i rommet. Javan forsto ordene, men han hadde ikke noe lyst til arbeid. Og han var sulten. Tarmen skrek. Og plutselig slo det en tanke ned i han. De kunne rømme. Jeg hadde hørt om noen av rømme- planen til kamerater og jeg bestemte meg for å slenge meg med dem.

Javan og de tre andre vandret i flere dager uten annen mat enn bær og bark.

Endelig etter en hel uke så de et lite lys i skumringen. Der var det en hytte. De banket forsiktig på, i frykt for tyske i nærheten.

En liten mørk mann lukket opp. Javan og kameratene kunne ikke særlig mye norsk, så det gikk på Tysk. Mennene i hytta sa at de skulle hjelpe dem over grensen til Sverige som bare lå noen timers vandring borte.

Mennene kaldte seg «gutta på skogen». De hadde som jobb å føre krigsfanger over grensa. Det var et farlig arbeid, men de visste at om de overlevde krigen, ville de ha venner for livet.

Allerede neste morgen var vi på vei mot Sverige. Men det varte ikke lenge før vi hørte trampende fottrinn bak oss. «Til dekning» Brølte Ole, en av hjelperne våres. Men vi var svake og utmattede så Halojc, en av fangene, segnet om på bakken. Tyskerne stormet fram og skjød Halojc, og det var ikke noe vi kunne gjøre. For tyskerne var mange og de hadde amunisjon i massevis. Til slutt gikk dem.

Neste dag var de fremme ved grensen. Det var lett å komme seg over, og når var vi reddet, men de måtte være i Sverige inntill krigen sluttet.